

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ecclesiarum renouatione. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

nostra tépora multi reuera iusti, & sancti dei martyres cu-
 pierūt in terra videre, & non viderūt, audire & non au-
 dierūt. Verū hi quam celerrimo cursu sublatis ad superos,
 res multo præstabiliores sunt cōsecuti, & in ipso cælo, &
 paradiso diuinis deliciis perfruuntur. Nos autē hęc be-
 neficia maiora, quam nostræ vitæ cōditio fert, cōfidentes
 sicut egregiā Dei eorundē authoris magnificentiā oblitu-
 piscimus: lic illū optimo iure totius animæ viribus colē-
 tes, summe celebramus, & sacras prophetæ prædictiones
 scriptis proditas, veras esse testificamur, in quibus dicitur:
 venite & videte opera domini, quæ posuit prodigia
 super terrā, auferēs bella vsq; ad finē terrę Arcū cōteret
 & cofringet arma, & scuta cōburet igne. Pro quibꝰ adeo
 euidēter in nobis expletis, magnopere lætemur, & deinceps
 ad ea, quę sequuntur pergamus. Vniuersum impiorū
 genus eo modo, qui supra est demōstratus, deletū & ex-
 tinctū est, & ex hominū cōspectu subito ita euanuit, vt aliud
 Dei oraculū videatur ad exitū peruenisse, quod sic
 loquitur. Vidi impiū superexaltatū, & eleuatū, sicut Ce-
 dros Libani, & trāsui & ecce non erat, & quesui locū eius,
 & non est inuentus. Dies iā de cætero serena & splendida,
 quā nulla nubes sua opacat vmbra, claris cælestis luminis
 radiis, ecclesijs Christi per vniuersum orbē effulcit. Neq;
 gētilibus hunc nostrum insignem triumphum deus inuidit,
 sed eos ex æquo nobiscum omnium bonorum, quę nobis
 cælitus demississet benignusq; suppeditasset effecit
 participes.

Psal. 45.

Psal. 37.

De ecclesiarum renouatione. CAP. II.

Vniuersum igitur humanū genus graui tyrānorū op-
 pressione liberatū est. Atq; vt alii prioribus malis,
 quibus cōflictari erāt, alia ratione piorū propugnato-
 rem, solum verum deum esse ingenue confessi sunt:
 sic nos in primis, qui spem in Christo Dei defixam habebamus,
 incredibilem lætitiā aīo percepimus. Quinetiā omnium
 nostri mentes diuino quodam & cælesti gaudio triumpharunt,
 dum singula loca tyrannorum sceleris & impietate paulo
 antè diruta, tanquam post diurnam & mortiferam vastitatem
 iam quodam modo reuiuiscere, & templa solo æquata,
 ab ipsis fundamentis

mentis

EVSEBII HISTORIAE

mentis denuo ad mensam altitudinem erigi, & multo maiore splendore atque amplitudine quam illa quæ dudum euersa erant illustrari videbamus. Imperatores item ipsi, qui summam rerum obtinebāt, ratis legibus pro Christianis sancitis, Dei in nos munificentia perma-
gnam quasi accessionem adiunxerunt. Imperatoris enim Constantini literæ ad episcopos missæ: quibus & honores fuere illis delati: & donata pecunia: quarū literarum voces latino sermone non a ratione alienum erit, vbi oportunum tempus de illis differendi se offeret, in hoc libro, tanquam in illustri quadam tabula inscribere, quò immortalis memoriæ ad omnem posteritatem omnino commendentur.

De enceniis ubique locorum celebratis.

CAP. III.

Ezech. 37

DEinceps celebre spectaculum, nobis omnibus optabile & vehementer desyderatum ante omnium oculos proponebatur: dedicationum scilicet festiuitates per vrbes singulas: templorum nuper exadificatorum consecrationes: frequentes episcoporum in vnū conuentus, peregrinorum longe ab exteris regionibus accedentium concursus: mutua populi in populum beneuolentia, propterea quod membra corporis Christi in vnā quasi harmonia & concentus conspirationem coibant. Quapropter aptè admodum & conuenienter oraculo prophetico, quod futurum erat, mystice præsignificanti: os ad os, & iunctura ad iuncturam coalescebat: & alia eius generis quæ diuinus sermo per obscura quædam & inuoluta ænigmata deinceps vere profatus est in eandem sententiam. Vna erat sacri spiritus virtus & potentia, quæ per vniuersa ecclesie membra permeauit: vna omnium mens & sententia, vna & eadem fidei propensio ac studium, vna ex omnium ore & consentiens diuinitatis laus: perfectus etiam in summis ecclesie præfectis cultus & obseruantia: accurata sacrorum mysteriorum administratio: decori ecclesie ritus, interdum psalmodiū cantu, & cæteris hymnorum diuinitus nobis traditorum recitationibus, nonnunquam diuinis & mysticis ministris.